

WZGÓRZE UMARŁYCH NIEKOŃCZĄCA SIĘ HISTORIA

Stanowisko 10 w Morawiankach, gm. Bejsce, woj. świętokrzyskie

Łącznie odkryto do 2019 r. 27 grobów ciałopalnych oraz 22 szkieletowych lub birtualnych. Z cmentarzyskiem związane są ponadto, tzw. obiekty rowkowe. Odkryto ich tutaj 11.

Są to ponad metrowej głębokości rowy tworzące prostokątne zarysy o 7 – 8 metrowych bokach. W ich wnętrzach znajdowane są pojedyncze elementy przepalonego na stosach wyposażenia grobowego, a nawet całe wkopane groby ciałopalne.

Najmłodsze groby na stanowisku, to usytuowane w rzędach 21 pochówków szkieletowych zorientowanych wzdłuż osi wschód - zachód. Ich wyposażenie jest bardzo skromne – kolczyki typu huńskiego, sprzączki do pasa w grobach męskich, a w kobiecych drobne szklane paciorki i grzebienie. Cmentarzysko to wiązać należy zapewne z germańskimi Gepidami i datować na wczesną fazę wędrówek ludów (V w. n. e.?). Być może do tej grupy pochówków należy zaliczyć także odkryty w 2019 głęboki grób, w którym zmarły zawinięty był pierwotnie w całun. Był on jednak zorientowany, w odróżnieniu od opisanych powyżej grobów, wzdłuż osi północ – południe.

Po raz ostatni zmarłych na morawiańskim wzgórzu chowano już w czasach nowożytnych - wg miejscowej tradycji ma tam znajdować się cmentarz zmarłych na cholere.

Odkrywanie każdego z kolejnych grobów budzi niemałe emocje

Eksploracja pochówków szkieletowych w listopadowy poranek

Grób szkieletowy 246

Grób szkieletowy 227

Grób szkieletowy 230